Ч. 210. Львів второк, дня 20. вересня (3. жовтня) 1905. Річник IX.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . 1·70 кор

За границею
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости, віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановиx псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Австрия супроти угорского пересиленя.

(X) Як тісно вяжуть ся інтереси Австриї з угорскими подіями, показує найвимовнїйше та обставина, що міністер-президент бар. Ґавч після першої промови, котрою минувшого вівтірка відкрив осїнну сесию державної ради, вважав конечним доповнити свої виводи на засїданю в пятницю. Здавало ся, що вторкові виводи бар. Ґавча були так рішучі і ясні що до відносин Австриї до Угорщини і що до спільних справ монархії, що нїчого не требаб додавати. Тимчасом вражінє коронної проґрами поданої представникам зединеної угорскої лївиці та погляди мадярского дневникарства і суспільства про 3-тю точку сеї проґрами що до ревізиї австро-угорского союза з 1867 приневолили бар. Ґавча в пятницю знов забрати слово в посольскій палаті, щоби висловити становище австрийского правительства в тій справі. Поясненє сеї точки коронної проґрами подав уже в дневниках угорский міністер-президент після четвергового послуханя у монарха, але й австрийский міністер-президент вважав своїм обовязком з урядового місця зазначити становище австрийского правительства. Ся ревізийна точка (3-тя) коронної проґрами звучить: »Ревізия 1867-их основ. о скілько розходить ся о економічні або инші питаня, що доторкують ся взаємин між Австриєю а Угорщиною, послїдує не односторонно між Короною а Угорщиною, лише дорогою залежного від монаршої санкциї компромісу між обома державами монархії при участи обопільних правительств і ad hoc іменованих депутаций парляментарних«.

Хоч кождий з парляментарними відносинами обзнакомлений знав се дуже добре, що та стилїзация говорить про іменовані обопільними парляментами депутациї, мимо того угорскі політики і дневникарі накинули ся з великим завзятєм на те мниме нарушенє угорскої конституциї і почали з того робити неможливі висновки. Супроти того угорский міністер-президент дав автентичне поясненє, але хоч оно може зовсїм успокоїти Мадярів, ударяють они в друге крисо великого дзвона і кажуть, що таке поясненє коронної проґрами подане в дневниках на основі вислову бар. Феєрварого не має значіня і вартости, хоч в часї відроченя угорского сойму бар. Феєрварі не мав спромоги деинде сего поясненя подати.

Тимто і бар. Ґавч вважав конечною потребою в пятницю в посольскій палаті зазначити в сїй справі становище австрийского правительства. Він зазначив знов, що стоїть неохотно на становищі спільности монархії і що правительство держить ся переведених умов і зобовязнь. Але так само рішучо заявив бар. Ґавч, що австрийске правительство має передовсїм дбати про австрийскі інтереси. Указав також на се, що булоб вельми пригідно вислати обопільні депутациї парляментарні для полагоди спільних інтересів і взаємин між Австриєю а Угорщиною. З особливим притиском зазначив бар. Ґавч, що на економічній основі мусить найти ся дорога, що доведе до компромісу, а сей вийде в користь обидвох держав і монархії, та в користь народів.

Становище австрийского правительства а також становище Корони зазначено бар. Ґавчом в тій промові так виразно і ясно, що угорскі політики не повинні би що до того мати нїякого сумніву, хиба лише з того погляду, що се висловлено устами австрийского міністра-президента. Як уже у вторковій промові зазначив бар. Ґавч ясно становище австрийского правительства що до взаємин між Австриєю а Угорщиною, так тепер заявив се знов ще яснїйше і виразнїйше і нїхто не може мати в тій справі нїяких сумнївів. Можна би отже сподївати ся, що річ бар. Ґавча розвіє також в Угорщинї всякі сумніви і причинить ся до успокоєня розгорячених там умів, а з другого боку і в поодиноких австрийских кругах політичних, котрі могли бути в дечім непевні, причинить ся до розясненя. Вправдї в деяких політичних таборах австрийских добачують в річи бар. Ґавча в і д в о р о т австрийского правительства; однак предметове і річеве порівнанє заяви бар. Ґавча з вівтірка з доповненєм поданим в пятницю може кождого переконати о тім, що австрийске правительство признає ненарушимі права Угорщиною, але застерігає собі свій вплив і полагоду взаємин австро-угорских лише при обопільнім порозуміню. Наколи угорска зединена лївиця справдї бажає мирної полагоди справи, то дорога до мира находить ся близше, як думають непримиримі політики угорскі. Як раз в тій третій точцї коронної проґрами повинна зединена угорска лївиця глядїти виходу із сеї блуканини в зачарованім колесї, в якім она опинила ся. Пильнуючи однак ненарушимости прав і конституциї Угорщини, повинні угорскі політики також тямити, що й Австрия бажає обезпечити свої інтереси і не може допустити до того, щоби там, де розходить ся також о єї участь, рішено без неї, як се стало ся дивним дивом в 1867 р., так що она була приневолена погодити ся вже з довершеним фактом. Хоч як слабий і немічний нинїшний парлямент австрийский, то не згодить ся він на те, щоби Угорщина рішала о спільних справах монархії без участи Австриї. Нехай Мадяри бережуть своїх прав, але нехай пошанують також запоручені законами права Австриї звязаної з Угорщиною праґматичною сакциєю.

Ярослав Гординський.

Іван Гушалевич і його творчість.

(Дальше).

Та того рода поеми — се тільки споради чне явище у Гушалевича. От зараз усї прочі думи в обговорюваній книжцї не мають нїякої або тільки дуже незначну лїтературну стійність. Кромі мови, котра становить уже слабу сторону Гушалевичевої творчости, являєть ся сам склад тих дум такий незручний, що викликує часами комізм місто поважного настрою.

Із дрібних віршів заслугує на увагу »Игра ангела зъ дитятемъ«[1]) — всьо проче без найменшої навіть історичної не то артистичної вартости. Оттак представляєть ся під оглядом змісту перша москвофільська збірка віршів на галицькій Руси. Дїйсно Гушалевич мав причину до поважних обав, випускаючи таку книжку в сьвіт. Навіть на свій час представляєть ся вона дуже слабенько.

Цікава ще з деякого погляду мова „Цвѣт-ів". Вона у переважній частинї ще народня українська із сильного людового диялєкту; одначе уже ту і там виглядає несьміло великорущина, яка разом з попередною та з елєментами церковнославянщини творить дивну язикову мішанину в роді:

„Посредѣ волнъ
Плыветъ мой челнъ;
Вода реветъ,
Окрестъ вимъ бьетъ —
Гуляй бурхай
Мой челнъ въ инъ край,
А вѣтръ шумитъ
Толнья блиститъ
И громъ гримитъ —
Встремилсь верхъ скалъ
И зновъ упалъ,
И взнесъ ся зновъ
На хрестѣ волнъ.
Волнись несутъ,
Близь челна бютъ.
Тѣнь ночнихъ маръ
Глядитъ изъ хмаръ —
Только одна
Мутна зоря
Слабъ промень шлетъ;
Челнъ въ даль плыветъ —
Близь береговъ
Верженъ вѣтровъ
Силой въ скалу
Скончалъ путь всю![2])

Справдї читач дістає аж завороту голови від тих страшних язикових дивоглядів та діссонансів! Мимоволї збирає нас див, як могло щось подібного зродити ся в голові автора таких будь що будь мельодийних пісень, як „Мир вам, братя", „Красна зоре" і т. д.

Та Гушалевич не відчував відай, як тяжко він блудить. Він іде від тепер чим раз дальше тою дорогою і робить зі своїх поезий — із трудом склеювані проби писати великорущиною. Повного знаня великоруської мови не осягнув він нїколи, — серед тодїшнїх відносин у Галичинї було се прецї дуже трудною річию — дійшов хиба до того, що зміг надати своїм поезиям переважно великоруський підклад.

(Дальше буде).

---

[1]) Ibid. стор. 42—43. Змістом сього твору — змальованнє безмежного щастя дитини, що живе своїми чистими гадками із ангелами.

[2]) Ibid. стор. 41. Наведенъ — се стухотвір „Мой челнъ".

Події в Берні.

Вчера відбули ся 2 віча в Берні: німецке і ческе. Ческих гостий прибувших в суботу зелізницею з провінциї кількома поїздами, повитав на двірци пос. бар. Пражак, німецких гостий пос. д'Ельверт.

Вечером в суботу Чехи устроїли маніфестацию перед «Народним Домом», де відбували ся товариські сходини на честь прибувших. Міска поліция почала розганяти демонстрантів, при чім прийшло до бійки межи товпою а поліциянтами. Богато ранено, між иншими урядника міскої поліциї і кількох поліциянтів. Товпа вибила відтак вікна в німецкій ґімназиї і семінариї, в кількох трамваєвих возах і розбила кілька ліхтарень. О год. пів до 12. пос. Пражак в товаристві пос. Сїленього і кількох визначених Чехів пішов до намісника, ґр. Зієротіна, щоби запротестувати против брутального поведеня міскої поліциї. Намісник прирік зараз уділити телеґрафічно відповідних вказівок, однак просив, щоби візвано Чехів до занехаяня всяких демонстраций. Бар. Пражак оголосив ческій публиці, згромадженій перед будинком, відповідь намісника і візвав розійти ся, що і вчинено.

Рівночасно з тими подіями Німці собіж устроїли похід зі смолоскипами до Народного Дому при участи кількох тисячів осіб. Підчас походу як і після него приходило кілька разів до бійок з Чехами. В богато ческих школах вибито вікна. Поменші бійки тревали через цїлу ніч.

В неділю відбуло ся в домі ческої «Бесїди» віче, на якім провід держав пос. Пражак, а промовляли: пос. Кльофач іменем ческих народних социялїстів, пос. Барвіньский іменем Русинів, а пос. Жітнік іменем Хорватів і Сербів. Бесїдники протестували против сего, щоби до основаня ческого університету вимагано апробати Німців, а ческі бесїдники заявляли ся против дальшої німецко-ческої, угодової акциї на Моравах. Рівночасно з балькона промовляло до публики кілька послів, між иншими др. Странский. Ухвалено резолюцию в справі університету і вислано телеґраму до президента міністрів в справі бестияльского поведеня поліциї.

Вчера перед полуднем в німецкім домі відбуло ся рівнож віче, на якім взяло удїл коло 100 німецких послів ріжних сторонництв. Перед домом зібрала ся кількатисячна публика. Одноголосно ухвалено резолюцию против основаня ческого університету в Берні, в якій візвано німецких послів в парляменті до як найострійших средств в цїли перешкодженя сему. Відчитано також кілька писем з заявами приступленя до акциї, як від д-ра Люґера ім. антисемітів, ґр. Швеґля ім. дїдичів і Катрайнера ім. німецкого центра. Промовляли посли в салї і з балькона до публики.

Трамваєвий рух був здержаний через цїлий день, а вечером прийшло знов до ексцесів, в аких арештовано 26 демонстрантів за вибиванє вікон, і зранено 3 поліциянтів. Війско кружило по улицях до год. 11. в ночи, після чого випофано кавалерию, а піхоту в половині. Сї події відбили ся гомоном вже вчера в Празї, де після зборів народних социялїстів, ґрупа демонстрантів вибивала вікна і кидала ся на поліцию з окликами: Німета за Берно! Проч з Німцями! Взагалї берненьскі події вплинуть на заостренє ситуациї.

На Угорщині.

По авдиенциї у цїсаря президент угорских міністрів бар. Феєрварі зложив у Відни перед представителями праси слїдуючу заяву: Я пересьвідчив ся, що не було нїколи наміром корони ограничати в який небудь спосіб порученого конституциєю і законами правного обсягу дїланя угорского законодавства, і що заключену в третій точцї королївскої проґрами заяву, єдино так належить розуміти, що колиб на місце усталеного в XII артикулї закона з р. 1867 способу полагоджуваня [illegible] справ мала увійти яка відмінна постанова, то король згодить ся на се тілько в такім случаю, коли будуть вигляди принятя тої зміни Австриєю. Сему становиску не можна нїчо закинути, бо кожда модифікация, вимагаюча також співдїланя Австриї, може бути здїйснена в практицї тілько тодї, коли конституцийні чинники в Австриї згодять ся на сю зміну. Передвступне порозуміне можна завсїгди осягнути чи то за посередництвом правительств, чи то парляментарних комісий. Тож не можна третої точки королївскої проґрами толкувати в сей спосіб, що наше економічне відношенє до Австриї доти мусить остати незміненим, доки обі держави не заключать иншої умови. Така інтерпретация є вже тому безпідставною, що було би се суперечне з §. 68. артикулу XII з р. 1867, після якого в разї остаточного браку порозуміня межи обома державами, економічна самостійність Угорщини є виразно забезпечена.

Франц Кошут оголошує в Magyar Orszag статю п. з. „На кого паде відвічальність?“ На початку заявляє, що провідників коалїциї покликано до короля не на авдиенцию, але ad audiendum verbum. Займаючись уступом мови короля, остерігаючим, щоби на край не спали нещастя і нужда, питає Кошут: Чим заслужив край на нещастя і нужду? Прецїнь нарід не вчинив нїчого иншого, як тілько примінив своє право неухвалюваня рекрутів і податку і яко услівє ухваленя рекрута поставив заведенє угорскої команди і угорского службового язика. Хтось мусить приймити відвічальність за слова монарха, що коалїция, тревлючи при своїх жаданях, спроваджує на край нещастя. Незвісний дорадник не знав, що становиско коалїциї є уперте, не знав також, що пять провідників поїхало до Відня, щоби з цїлої душі поперти розвязанє пересиленя. Незвісний сей дорадник страшно утруднив розпутанє пересиленя. Мимо сего цїлий угорский нарід бажає жити в мирі з королем.

Бар. Банфі удїлив дневникарскому звітникови слїдуючих подробиць про перехід авдиенциї провідників коалїциї у короля: Хто обізнаний з внутрішними формами на дворі, мусить признати, що в авдиенциональній сали не могло бути бесїди про наради. В сїй сали стоїть стіл і крісла, коли мають вести ся переправи. Сим разом стояли крісла під стїною. Монарх відчитав звісну проґраму, поручив нам звернути ся до ґр. Ґолуховского, кивнув головою і відійшов до стола. Був се недвозначний знак, що можемо уважати послуханє скінченим і тілько я з великого здивованя звернув ся з запитом до монарха в справі дезиґнованя Ґолуховского. Се моє виступленє против етикети, коли вже авдиенция була покінчена, було оправдане незвичайним положенєм. Отже монарх не очікував представленя нашого становиска, як се впрочім ствердила відповідь на моє питанє: Чи монарх каже нам конферувати з Ґолуховским? Король відповів: „Так, але услівя остануть“.

Поворот Вітого до Петербурга.

З Портсмуту через Париж і Берлин повернув онодї Віте до Петербурга. Єго побут в Парижа дав, як звісно, причину до поголосок про зближенє Росиї до Анґлїї, з якою тепер Франция стоїть у дружнім порозуміню. Однак Віте сам розвіяв сї комбінациї, признавши в розмові зріст російско-німецкої дружби внаслїдок прихильного поступованя Вільгельма II підчас війни, а відтак ствердив се дїлом, поступивши до Берлина, де не тілько конферував з канцлєром Більовом але і з цїсарем перебув цїлий день.]

Значінє сих конференций Вітого зависить від значіня самого Вітого. В тім зглядї один дуже добрий пруский знаток петербурских відносин пише, що Віте, анї не є усунений на бік, анї єго премієрство на чолї кабінету міністрів не є запевнене. Правда, що старе, могуче сторонництво ворогів, які єму вже яко міністрови скарбу ставляли безчисленні перешкоди, і вкінци вигонили до тихого комітету міністрів, рухає ся єще завсїгди і то тепер живійше, чим коли. Високі аристократичні круги, часть двора, деякі достойники військові і цивільні стоять завсїгди в яркій противности до „сина своїх дїл“. Як давнїйше, так і тепер відмовляють єму відроджуючої і наново відживаючої сили. Навіть твердять, що сей малоруский бояринець не розуміє великої „рускої душі“ та що тому не уміє піймити великого післанництва Старої Росиї. Признають єму тілько знатний адміністрацийний талант, але сей, розуміє ся, не зможе заступити творчости ґеніяльного мужа стану, якого тепер потребує царат так дуже.

Однак — виводить дальше пруский знаток — можна знов твердити, що також приятелїв і приклонників не убуло Вітому, і овшім противно, а навіть загал російскої опінїї вказує на побідника з Портсмуту як на мужа будуччини. А що єще більше значить, зайшла зміна в Петергофі що до Вітого — цар признає спосібність заслуженого слуги до обнятя трудної посади першого російского президента міністрів. «На тепер нема лїпшого вибору» — сказав один зі знатоків сего, що дїє ся на дворі і хотяй противники будуть бороти ся до останка, то мало мають виглядів на успіх.

Цїсар Вільгельм відпровадив відїзджаючого Вітого з Ромінт, перебувши з ним цїлу днину, аж на дворець зелїзницї — се вказувало би на те, що німецкий цїсар признає вповні єго значінє. Також і прибутє Вітого до Петербурга, хотяй не було жадного урядового принятя, випало вельми почесно, сказатиб, ентузиястично. На дворі зібрало ся коло пів тисячки осіб, визначних представителїв наукового, урядничого і військового сьвіта та міских достойників і привитали Вітого неумовкаючим „ура!“ Віте виглядав знаменито після довгої подорожи, висїв жваво, а на промову Епіфанова, який повитав єго горячим словом, відповів майже крізь сльози, що єму не стає виразів на подяку, бо він сповнив тілько докладно розкази царя і в тім цїла єго заслуга. В тім зглядї — додав — я найшов підмогу всюди за границею, особливо в вільній Америцї, де всї кляси населеня стояли по моїй сторонї. Се поперте особливо причинило ся до успішного висліду мирових переговорів. Коли що до мира є яка моя заслуга — закінчив Віте то тому, що яко Росиянин, яко наш брат, який жиє з вами одним житєм і однако чує з вами всїма, скілько то витерпіла Росия через ті два роки, я сповнив волю мого царя. «Ся любов до вас позволила менї скінчити щасливо мою місию». Присутні раз враз повторяли гучне „ура!“ Вже всїв Віте до повозки, а єще безнастанно тиснули ся до него, а богато було таких, що цїлували єго по руках. Вкінци позволили єму відїхати. Межи иншими були на двірци зелїзницї члени ради державної Нольде, Кобево, Романов, віцеміністер внутрішних справ Дурново, майже всї урядники міністерства скарбу і корейский посол. З урядників двора не було нїкого і дивна річ, нїкого з міністерства заграничних справ. Цар перебуває з родиною на фінляндских водах і має доперва повернути до Петергофу. Віте поїхав вчера до царя до Барке.

ВІД АДМІНІСТРАЦИЇ. При зміні чвертьроку просимо наших Вп. Передплатників о скоре відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Новинки.

— **Календар.** Ві второк: руско кат.: Евстахія, Татияни; римо-кат.: Кайдида. — В середу: руско-кат.: Кондрата, Іпатия; римо-кат.: Франца Серафина.

— **Всепольска безличність** знов виринула на стовпцях Słow-a polsk ого і то в такій степени, що не находимо досить слів на єї напятнованє. „Від якогось часу — пише славетний орґан польских тромтадратів — появляє ся на улицї щораз більше написий в рускій мові. Річ ясна, що не можемо мати нїчо против того, коли купець-Русин, над своїм маґазином вивісить руску вивіску (бо живемо в Австриї, де справдї Słowo polskie не може нїчо вдїяти против сего — *Ред.*), коли однак Поляк, що живе виключно з польскої клієнтелї (?) в сей спосіб занечищує (!!!) улицї, то можна мати до него справедливий жаль, що причиняє ся до того, аби надавати містови непольский характер, чого стеречи ся і перед чим остерігати є нашим обовязком“. І в звісній всепольскій перфідиї зараз по тім додає повіст Słow-a polsk-ого: „Нехай мене Бог боронить, щоби я щонебудь мав против Русинів...“ і т. д.

веде в повасшім дусї цїлу статю против руских написий в колишнїй столицї князя Льва і осередку Галицкої Руси. Нехайжеж бодай всеполяки мають на стілько пошановку для правди, щоби не обурювали ся, коли їх поступованє рівнають з пруским в Познани і з цивільною відвагою нехай признають отверто, що змагають до цїлий і способами негідної нїмецкої гакати.

— **Концерт п. Саломеї Крушельницкої** відбуде ся в Львівскій Філгармонії невідклично в середу дня 4. жовтня. Проґрама концерту викликує немале заінтересованє, хотяйби задля арії з Ваґнерівского „Тангайзера“, бо артистка цїлу зиму студиовала з Відни Ваґнера у професора Ґенсбахера. Сей концерт буде одним з найкрасших в сезонї. Акомпаніямент обняв проф. Фр Найгавзер.

— **Славний колись княжий город** а нинї село Звенигород коло Львова був вчерашної недїлї місцем великого сокільского сьвята. Того дня отворено там пожарний „Сокіл“, до якого вписало ся поверх півтора сотки членів. На сьвято прибуло пять відпоручників львівского «Сокола» і пожарні стяги сокільскі з Коцурова, Гаїв і Водник зі своєю старшиною. Перед зборами перевели львівскі делеґати пожарний курс і рядову муштру, до яких стануло поверх сто звенигородских парубків і молодших господарів, а хлопців і дївчат учили прочі делеґати зі Львова товариских забав і співу патриотичних пісень. Коли стало вечерти, зроблено кілька фальшивих алярмів, а опісля почали ся в громадскім домі загальні збори „Сокола“. В салї прибраній цьвітами і зеленю помістило ся около сто селян, а два рази тілько залягло дорогу перед громадским домом. Збори отворив оден з комітетових основателїв, почім вибрано головою зборів о. Зацерковного, пароха з Водник, котрий уділив голосу одному з львівских делеґатів з бесїдою про змаганя Сокільства. Потім пояснив статути другий відпоручник зі Львова д. Ґ—к і закінчив покликом до зібраних, вписувати ся в члени. Бесїдник вказав на славну минувшину Звенигорода, котрий перед 800 лїтами яко один з трех найбільших городів галицкої Руси — Перемишль, Теребовля і — Звенигород був столичним містом князів Ростиславичів. Та хоч велич єго з часом по заснованю Львова змаліла і Звенигород став нинї селом, то бодрий дух єго давних жителїв не змінив ся. Яко средство до повороту до єго давної сьвітлої доби бесїдник вказав сокільску карність. Пожелавши Звенигородцям скорого повороту до стану єго сьвітлої минувшини, бесїдник візвав присутних вступити в члени Товариства. По вписї членів, між якими місцевий завідатель парохії, о. Волод Марчак є яко член-основатель з вкладкою 10 К, відбув ся вибір старшини. Головою став вибраний д. Іван Кіт, настоятелем стягу д Гр. Данилюк, містоначальником д Микола Мох, а прочими членами старшини поважні господарі. До ревізиної комісиї вибрано між иншими о. Вол. Марчака. При точцї внесень та інтерпеляций ухвалено членьску вкладку 1 К річно і обговорювано способи розбудженя в товариств живої діяльности. По замкненю зборів відспівано сокільский марш і инші патриотичні пісні. По офіцияльній части зборів на внесенє о. Марчака відспівано многолїтствє присутному авторови сокільского маршу д. Ярославенкова (псевдонїм), який був одним з делеґатів львівского „Сокола“. Новозаснований „Сокіл“ в Звенигородї буде безперечно розвивати ся так гарно і успішно як єго посестри в сусїдних селах Коцурові, Гаях, Романові і ин. Всї обставини складають ся се: пробуджена сьвідомість национальна у Звенигородцїв, їх заможність, щира охота до орґанизацийної працї, про яку можна було пересьвідчити ся з численних промов звенигородских бесїдників на зборах. Читальня „Просьвіти“ в Звенигородї має власний дім: дай Боже, щоби небавом станула там також величава сокільня.

— **До Русинів міста Львова.** Львівский комітет для збираня жертв на будову народного руского театру звіщає отсим Вп. Родимцїв, що на місце попередного висланника, котрий обняв иншу службу, упросив для дальшого збираня дарів п. Михайла Вудкевича. Сей чоловік приняв той обовязок з патриотичного почутя і розпочав свій труд з днем 1. жовтня с. р., заосмотрений нашою повновластию і квітовими книгами. Просимо приняти єго щиро та попирати своїми радами. При сїй нагоді мило нам сказати, що заряджене збиранє місячних дарів виказало в нашім містї досить гарний результат. Широкі круги нашої Вп. Публики заінтересували ся живо справою театру і складають з цїлою щиростию свої жертви. Від марта по конець вересня с. р. зібрано дрібними жертвами 4.200 К, а до кінця року піде та квота поза 6.000 К. Крім того зложено в більших дарах майже другу таку суму безпосередно в касї центрального комітету. Однак осталась ще частина Родимцїв, що заповіли зложенє своїх дарів аж під конець року, деякі знов ще зовсїм не озвались. Ми просимо тому тих Родимцїв, щоби поспішили скорше з своєю участию. Справа нашого театру поступає наперед: пляни вже виготовлені і предкладають ся намісництву до приписаного потвердженя. Небавом запотребує комітет більших квот, щоби приступити до самої будови. Ми мусимо тому з подвоєною ревностию сповняти свій народний обовязок. Задля того кличемо і взиваємо всїх наших Родимцїв, щоб без виїмки складали свої обильні лепти на важне культурне дїло руского народа, на здвигненє сьвятинї нашої рідної Музи. — За львівский комітет будови народного руского театру: *др. Стефан Федак, о. Александер Стефанович, Василь Нагірний.*

— **Земля на продаж.** Товариство »Краєвий Союз кредитовий у Львові« (Ринок ч. 10) має на продаж землю в отсих повітах: Мостиска, Яворів, Щерець, Старий Самбір, Жидачів і Коломия. Зголошувати ся треба як найскорше. Близших інформаций уділяє Дирекция сего Товариства.

— **Австрийскі офіцири,** що в характері аташів брали участь в росийско-японьскій війнї, дістали висок відзначеня за цїнні поміченя, які там поробили, за влучні кореспонденциї з поля борби та за добре поведенє, яке все проявляли. По стороні росийскої були підполковник ґен. штабу Бачані і капітан ґен. штабу ґр. Шептицкий. Оба они одержали ордери зелїзної корони із воєнними декорациями і вже вибрали ся в дорогу домів. В японьскім таборі були капітан ґен. штабу Дані, який дістав також ордер зелїзної корони із військовими декорациями і надпоручник Ерн и Франц, якому надано воєнний хрест заслуги із воєнними декорациями. Оба они поступили поки що до Токіо, де Дані остає й на будуче як австрийский воєнний аташе.

— **Відзначеня** на промисловій виставі в Бучачи одержали між иншими: Василь Шкрибляк в Яворові к. Косова золоту медалю за різьби в дереві; Іван Плєвия в Турії к. Кол. за виріб плугів, Петро і Марко Мегеденюки в Косові за артистичні різьби в дереві срібні медалї; Дмитро Прухницкий, Стефан Овадюк і Іван Яковчук в Косові за ткацкі вироби бронзові медалї.

— **Видїл „Тов-а руских женщин“ в Станиславові** повідомляє, що в „Дївочім інститутї“ (ул. Казимірівска ч. 54.) є ще кілька вільних місць, на котрі прийме ся панночки так учениці публичних шкіл як і перебуваючі в Станиславові для науки крою. — *Видїл.*

— **Вісти з Буковини.** Вигляди кандидатури радника Арт. Малика через послїдні дни значно і то рішучо поліпшили ся. Після висліду всїх дотеперішних правиборів має вже А. Малик 228 голосів супроти 195 Ончула. — Студентскі бійки в Чернівцях повторають ся кількома наворотами від трох днїв. Причину до сего дали бурші з »Австриї,« побивши кроваво без нїякої причини члена віденьского жид. тов-а „Макабея“, Сюдмака. Щоб відомстити ся за сей напад, получили ся всї студенти Жиди чернівецкого університету і молотять Austria-ків, де їх лиш зустрінуть. Досї побито вже студента Еліяса і Медлїнґера. Вчера розбили жидівскі студенти таблицю Austr-иї на університетї і здемолювали їхню »буеу«. Жидівскі студенти думають тримати ся сих рішучих способів, доки не одержать повної сатисфакциї.

— **З зелїзниць.** З днем 15. жовтня с. р. застанавлює ся рух возів I і II кляси, курсуючих безпосередно на шляху Львів Стрий-Борислав при слїдуючих поїздах. При поїздї особовім ч 1711, котрий відходить зі Львова о годинї 7. мін. 30 рано, а приходить до Борислава о годинї 10. мін. 56 перед полуднем; при поїздї особовім ч. 1713, котрий відходить зі Львова о годинї 2. мін. 55 по полудни, а приходить до Борислава о годинї 6. мін. 16 вечером; при поїздї особовім ч. 1820, котрий відходить з Борислава о годинї 12. мін. 10 пополудни, а приходить до Львова о годинї 3. мін. 45 пополудни; і при поїздї особовім ч 1821, котрий відходить з Борислава о годинї 7. мін. 29 вечером, а приходить до Львова о годинї 10. мін 50 вечером. Відїзд і приїзд наведених поїздів поданий після часу середно европейского.

— **Дрібні вісти.** Добра Пацаків коло Станиславова купив від Адама ґр. Гарновского др. Антін Евстах Боржемский зі Сарнок, за цїну 640.000 К — Дня 15. с. м. а в случаю непогоди 22. с. м. відбуде ся однодневна прогулька окремим поїздом зі Львова до Сянок на новім шляху самбірско-угорскої зелїзницї. Близших інформаций уділяє бюро п. Соколовского в пасажи Гавсмана у Львові. — В Кульчицях коло Самбора запалила ся в четвер досьвіта одна хата в густо забудованій части села. На ратунок прибув сейчас пожарний стяг місцевого „Сокола“ і здусив огонь не місци, оборонивши перед пожаром будинки, віддалені ледви о кілька кроків від огню. — Вчера отворено нове староство в Заставній на Буковинї. — Росийский цар надїлив президента комітету мінїстрів Вітого титулом ґрафа.

Всячина.

— **Процес нїмецкого наслїдника престола.** Цїкавий процес рішив ся онодї перед найвисшим судом в Берлинї. Нїмецкий наслїдник престола є на основі завіщаня свого дїда, цїсаря Фридриха, властителем коронних маєтностий положених на Шлезку. Видїл повітовий зажадав з доходів тих маєтностий 5000 К податку повітового, на що однако наслїдник престола не згодив ся і заложив протест в окружнім видїлї у Вроцлаві. Той видїл жалобу відкинув, подаючи, що вправдї члени цїсарского дому увільнені від податку доходового, що однако той привілей тратить свою силу що до податків повітових. Против того засуду заложив наслїдник престола другий протест, а коли єго знов відкинено, обернув ся до найвисшого суду в Берлинї, кладучи головний притиск на те, що повітовий податок є лише додатком до податків державних, отже хто вільний від плаченя тих податків, не повинен оплачувати і додатків до них. По двогодиннїй нарадї найвисший трибунал відкинув рекурс наслїдника престола, затверджуючи рішенє окружного видїлу у Вроцлаві.

— **Висадженє корабля динамітом.** Перед кількома тижнями анґлїйский корабель Chatham, виплинувши на суеский канал, осїв на мілинї, а всякі змаганя около порушеня єго з місця оставали безуспішними. Корабель, загативши собою частину каналу, утрудняв рух пароходів, а до сего грозила небезпека з причини, що на кораблї находило ся 80 тон динаміту. Вкінци по численних а безуспішних зусилях щоби, корабель пустити на глибшу воду, каналове товариство постановило висадити корабель в воздух. Не була се так легка справа. Заступник вибухового товариства „Нобель“ заявив, що годї предвидїти, які наслїдки викличе вибух так величезної скількости динаміту. Крім сего велике утрудненє справляла ся обставина, що частина корабля з набором динаміту находила ся під водою. Спроваджено з Марсилії нурця Пітторіна, який в таких справах є надзвичайно вправний. Пітторіно прибув з 4 ма помічниками і заложив під кораблем міну. Як доносить телеґрама з Порт-Седу, вибух помимо величезної нагальности не спричинив нїякої шкоди. Побоювано ся особливо, щоби не ушкоджено канал солодкої води і тому заосмотрено навіть Порт-Сед в воду о питя але згаданий канал остав ся цїлим.

— **Бережім найменших!** Як звісно, істнує у Львові товариство »Руска Захоронка«, котрої цїлию є гуртувати маленьку дїтвору почавши від 3—6 лїт, щоб улекшити родичам з сих найнизших робучих кляс неденє вихованя їх дїтий, щоб через відповідну науку-забаву розвивати сили духові дитини, надати їм напрям народно-патриотичний та приспособити до школи народної. Побіч духового дає захоронка своїм вихованкам і корм для тїла, бо харчує їх здоровою поживою в часї побуту їх в захоронцї. Щоби висше зазначену цїль осягнути, удержує товариство дві захоронки в двох обємистих льокалях, оплачує дві учительки, старає ся о всякі приборы, потрібні до науки та забави, та як уже згадано, о проживленє дїтий, подаючи їм на полуденок смачну, здорову страву. На се все треба чималих фондів, а де їх жерело? Дуже мала лише частина лучше маючих ся родичів складає на свої лїти місячну оплату в квотї 1 К — прочі дїти удержуєсь безплатно. Як кольосально малий сей фонд, коли зіставить ся єго з видатками! Товариство старає ся тому всїми силами та способами придбати фонд, котрий би зміг бодай сї дві захоронки удержати, коли не може спромогтись на більше так дуже у Львові як і по провінциональних містах потрібних подібних інституций дїточих. Тому товариство часто звертає ся до суспільности, щоби випросити на поживу для сего найменшого брата. Але на жаль сказати треба, що лиш мала горстка нашої суспільности розуміє як слїд користь, яку приносить ся інституция, та спішить радо з помічними датками. Натомість велика часть нашої суспільности не хоче зовсїм нею інтересувати ся. Коли голос товариства, котре говорить за дїтий, не находить відгомону в їх серцях, нехай голос лїтвори найде в них приют! Одного разу сказала учителька захоронки дїтям, щоби просили родичів о датки на захоронку, понеже нема чим заплатити хати, тож они будуть мусїли хиба перестати до захоронки ходити. Усї дїти порозумнїли, у декотрого закрутились слези в очинятах, деякі дивились зачудовані, начеби дивуючись сему, що їх кількадесятеро дїтий зпоміж народа, про котрий вони немало від своєї учительки наслухали ся, не може ходити до захоронки тому, що нема чим заплатити хати. А одно з дїтий таки сказало: Тато хорі лежать в шпитали, мама не мають сама що їсти, то я радше умру, ніж маю не ходити до школи... От сей голос бідної дитини нехай порушить усїх серця, нехай найлучше трафить до переконаня, чим є ся захоронка для дїтий, та нехай викличе милосердє над сими бідними, обдертими, зголоднїлими дїточками, котрі волять вмерти, чим перестати ходити до захоронки, бо знають, що дома нужда, нї страви теплої, нї хлїба кусника, нї воздуху в пивничній хатї. Більше отже заінтересованя сею справою, більше серця, а товариство наше не лиш дві, але і двайцять таких захоронок удержати і не кількадесять а кількасот дїтий примістити зможе. Хто любить дїтвору, нехай о нїй памятає! *О. Лучаківска* го-

лова, *С. Данилевич* секретарка. — Датки хотяй би найменші, надіслані на оплату помешканя, приймаємо з подякою. Надсилати просимо на адресу п. Коцовскої Валерії, Львів, ул. Фридрихів, ч. 1.

Посмертні † оповістки.

— **Іванна з Авдиковских Оришкевичева**, вдова по сьвященику, упокоїла ся в Дрогобичи дня 27. вересня в 54. році житя. В. і. п.!

— **Евгения Стефанія Паславска**, учениця IV кл. жін. учительскої семінариї в Перемишли, упокоїла ся дня 28. вересня. В. і. п.!

Телеграми

з дня 2. жовтня 1905.

Відень. Ґр. Чаки відїхав вчера рано до своїх дібр.

Будапешт. Урядово доносять, що монарх здержав карне поступоване проти функционарів угорских зелїзниць з причини зелїзничого страйку в цьвітни 1904. р.

— **Берлин.** National Ztg. заперечує вість подану N. fr. Press ою, немовби Тіттоні при стрічі з Більовом обговорював відносини Австро-Угорщини до Італії.

Штокгольм. При виборах до другої палати лївиця зискала 60 мандатів, між ними 14 социялїстів.

ЗАМОВЛЕНЯ
на
ОСІННИЙ ТРАНСПОРТ ЛІТУРГІЧНИХ
ВИН
принимає торговля
ЕВГЕНА МАРТИНЦЯ у Львові
пл. Унії Берест. ч. 5.

Цїна вин угорских за літер:

	При замовленю 100 літрів	50 літрів	25 літрів
III-а	33 кр.	34 кр.	36 кр.
II-а	37 „	38 „	40 „
I-а	45 „	46 „	48 „

франко, стация Львів; бочки кавционуєсь

Вино Самородне: При замовленю 100 літрів — 50 літрів:
Цїна за літер 55 кр. 57 кр.
франко стация Львів; бочка се числить ся. — Час заплати 4 місяцїв — за готівку 2% рабату.
На дорозмі вина висилаю специяльні цїнники.

„Термінар“
календар на рік 1906.

приладжений до потреб канцелярий адвокацких, нотарияльних, судових, для лїкарів і учителїв, для товариств заробково-господарских і для всїх тих заводів, де суть потрібні щоденні записки для памяти, — вийде в Тернополи з початком жовтня накладом д-ра Ізидора Голубовича.

Зміст календара:

1. Календар на рік 1906.
1. Записки на кождий день.
3. Тарифа адвокацка.
4. Тарифа нотарияльна.
5. Тарифа оплат лїкарів в поступованю карнім.
6. О стемпльованю книг торговельних.
7. Приписи податкові для товариств заробково-господарских.
8. Слалї стемплеві з відповідними поясненями
9. Належитости при вписах гіпотечних.
10. Витяг з тарифи стемплевої.
11. Новий закон о належитостях від перенесеня власности (закон з д. 18. червня 1901. ч. 7. В. з. д.).
12. Поясненя приписів почтових і телеґрафічних з заподанєм тарифи.
13. Таблиці до обчислюваня процентів.
14. Спис руских товариств кредитових з поданєм стопи процентової від вкладок і пожичок.
15. Виказ адвокатів.
16. Спис нотарів.

Цїна одного оправного примірника виносить одна корона (вже разом з пересилкою почтовою).

Анонси приймає видавця, або друкарня п. Йосифа Степка в Тернополи.

Календар буде виконаний старанно і на гарнім папери, про те сподїємо ся, що пов. Громада підопре наше видавництво своїми замовленями.

Анонси просимо зголошувати безпроволочно, позаяк календар вже друкує ся.

Цїни анонсів:

За цїлу сторону друку 30×17 цм. 32 К
„ 1/2 „ „ 16 „
„ 1/4 „ „ 8 „

Лев Лопатиньский.

СВЕКРУХА — комедия з сїльского житя в 3 актах — **Цїна 60 сот.**

З житя схоплені типи, погідна веселість і простота сценічної обстановки чинять сю комедию дуже пригідною до вистави навіть для меньших аматорских кругів.

Набути можна в Ставропигійскій книгарни у Львові.

Кашель!

Хто на него терпить, най уживає випробованих усмиряючих і смачних

Kaiser's Brust-Caramellen

2740 нотар. потверджених сьвідоцтв стверджує певний успіх при **кашлю, хрипці, катарі і флеґмі.**

Пачка 20 і 40 сотиків. Правдиві лише з маркою охоронною »Три сосни«. Склади: **у Львові:** С. Гай, аптека; Зигм. Рукер, аптика; Петро Міколяш і Ска, дроґуерия; Якоб Байзер, аптика; О. ф. Пінкаєр і Син; Кароль Палєвский, аптека; Ів. Пінелес; М. Лозиньский аптика; Адольф Ашкенази, аптика під золотим слоном; І. Пінес, Сокаринський, аптика; Антон Ербар; Едмунд Курпер, дроґуерия; Лев Калїер, аптика в **Бродах**; Йоахим Фрідман, апт. в **Миколаєві**; Зигм. Ротенберґ, аптика в **Олеську**; Герм. Енґлєндер в **Перемишлянах**; Мартин Собель в **Стрию**, Д. Роінґер, апт. в **Збаражі**; Моріц Бібрінґ, апт. в **Станиславові**; Стан. Бурса, в **Косові**; Юліян Новицкий, апт. в **Печеніжині**; Е. Стенцель, апт. в **Коломиї**; Адольф Дуретер, апт. в **Бережанах**; Зигм. Ляндес, аптика в **Вишнївчику**; Володислав Наглік, окр. апт. в **Бережанах**; Б. Вальк, дроґуерия в **Станиславові**; І. Б. Лїнк, дроґ. в **Ярославі**; К. Геллер в **Надвірні**; С. В. Ляпґінґер в **Самборі**; Др. Юл. Францос, апт. в **Тернополи**; Вільг. Ляндесберґ, апт. в **Бродах**; Здислав Завалкевич в **Камінці**; Г. М. Фішер, апт. в **Станиславові**; Аптика під Білим Орлом В. Філїпка в **Н. Санчи**; Лавр. Цімерман маг. фарм. в **Підволочисках**; Ігн. Гешелес, апт. в **Городну**; Ст. Фалїньский, апт. в **Балигородї**.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переховання папери [illegible] і дає на них [illegible] подібно як в інсти[illegible] т. зв.

Депозит[illegible]ковкові
(Safe deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касї панцирний сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може свої майно або важні документи.

Під тим оглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднїйші зарядженя.

Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділї депозитовім.

Всї календарі і часописи можна набувати в »Сокільскім Базарі«.

Розклад зелїзничих поїздів від 1. мая 1905 (Час середно-европейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):
6·00	з Кракова, Берлїна, Відня, Праги, Хирова
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/6—30/9 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів
7·29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша
7·50	з Рави рускої, Сокаля
8·05	з Станиславова, Жидачева
8·15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова
8·18	з Яворова
8·50	з Кракова, Відня, Берлїна, Варшави, Праги
9·05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе
10·30	з Ряшева, Лавочного, Калуша, Любачева
11·45	з Ярослава, Стрия, Борислава
11·55	з Підволочиск, Гусятина, Копичинець, Козови
1·30	**посп.** з Кракова, Берлїна, Відня, Праги, Н. Санча
1·40	**посп.** з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіц
1·50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича
2·30	**посп.** з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови
3·45	з Стрия, Тухлї (15/6—30/9), Сколього (1/5—30/9)
4·32	з Яворова
5·00	з Сокаля, Белзця, Любачева
5·25	з Кракова, Берлїна, Відня, Праги, Осьвенцїма
5·45	з Іцкан, Жидачева, Калуша, Новоселиці
8·40	**посп.** з Кракова, Відня, Берлїна, Праги, Івонича
9·10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе
9·50	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла
9·20	з Кракова, Відня, Берлїна, Варшави, Праги
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина
10·50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
12·20	**посп.** з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик
2·31	**посп.** з Кракова, Берлїна, Варшави, Відня, Праги
	на дворець „Підзамче“
7·00	з Підволочиск, Одеси, [illegible], Бродів
2·15	**посп.** з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів,
5·15	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець Чорткова, [illegible] Іцкан, Івана п., Скали, Гусятина

о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6·15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Гусятина,
6·55	до Яворова
7·30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
8·25	**посп.** до Кракова, Відня, Берлїна, Праги,
8·35	до Кракова, Відня, Праги, Осьвенцїма
[illegible]	до Самбора, Хирова Івонича, Н. Санча,
9·20	до Іцкан, Калуша, Потутор
10·55	до Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Делятина, Заліщик
11·[illegible]	до Белзця, Сокаля, Любачева
2·00	**посп.** до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
2·40	**посп.** Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
2·50	**посп.** до Кракова, Відня, Берлїна, Праги
2·55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
4·10	до Ряшева, Любачева, Хирова
4·20	до Самбора, Хирова, Сянока
5·50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (1/5—30/9)
5·58	до Яворова
6·25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
6·35	до Кракова, Відня, Берлїна, Варшави, Праги,
7·30	до Рави рускої
9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
10·05	до Перемишля (1/5—30/9 вкл.), Хирова, Івонича
10·45	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10·55	до Самбора, Хирова, Закопаного
11·00	до Кракова Відня, Вроцлава, Варшави
11·05	до Підволочиск Івана п., Скали, Гусятина, Потутор
11·10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45	**посп.** до Кракова, Відня, Берлїна, Варшави, Праги
2·51	**посп.** до Іцкан, Керезмезе (від 1/5—30/9), Калуша
4·15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлїна, Праги,
	з двірця „Підзамче“
6·43	до Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Гусятина
11·15	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Потутор
2·13	**посп.** Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Гусятина
9·23	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів

ЛЬОКАЛЬНІ ПОЇЗДИ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6·50, 7·50 рано, 9·55 передполуд. (тілько в неділї і римо-кат. сьвята), 1·46 попол. (тілько в неділї і р.-кат. сьвята); 3·05, 4·16, 5·00 попол., 7·41, 8·55 вечером.

з Янова 8·18 рано, 1·15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4·32 попол., 8·45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9·25 вечером (від 14/5 до 10/9 тілько що неділї і сьвята.

зі Щирця 10·10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділї і сьвята).

з Любіня 11·52 в ночи (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділї і р.-кат. сьвята.

Відходять з головного двірця:

до Брухович від 14/5 до 10/9 вкл. 5·50 рано, 8·30 рано (тілько що неділї і сьвята р.-кат.); 12·30 по пол. (тілько що неділї і сьвята р.-кат.), 2·10, 3·20 попол., 6·10, 7·30 і 7·55 веч.).

до Рави рускої 11·15 в ночи кождої неділї.

до Янова 6·55 рано, 9·15 передпол. (від 1/5 до 30/9 вкл. 1·35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в неділї і сьвята), 3·08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5·58 пополудни.

до Щирця 1·55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділї і сьвята),

до Любіня вел. 2·15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в нед. і сьвята

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут. а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год. 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5·59 рано обведено рамками. — Звичайні білети їзди як і всякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містовім бюрі ц. к. держ. зелїзниць, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Видає і відповідає за редакцию: Лев Лопатиньский.

З друкарні В. А. Шийковского.